

че: лицемърче, секой ѿ васъ въ сѣбѣ вѣта не ѿвѣрзѣва ли волатъ си, и ли магаре то си ѿ глш те, и бо ди го та го напоѣва;

16 Я тѣа, што е дшѣрь Авраѣмова, коѣто е свѣрзалъ сатана та ето (сега) осемнаесеть годины, не требѣваше ли да се развѣрже ѿ това свѣрзаніе въ день сѣбѣвѣтныи;

17 И когѣто дѣмаше тоѣ тѣа (дѣмъ), срамѣвахасе сички те, коѣто мѣ се противѣха: и вси чки те люде се радѣвахѣ за вси чки те оныа преславны (работы) што бѣвахѣ ѿ негѣ.

18 И говореше: на шо е подобно царство то Божіе; и на шо да го оуподобимъ;

19 Подобно е на синапово то зѣрно, коѣто земѣ челоѣвѣкъ, и посѣѣ го въ градинѣ на та си: и порасте, и бѣде като древо големо, и птици те некѣсны се вгнѣздаха въ стѣкла та мѣ.

20 И пакъ рече: на шо да оуподобимъ царство то Божіе;

21 Подобно е на квасъ, когѣто земѣ една жена и скрѣ го въ три кила брашно, докле возидѣ сичко то.

22 И прохѣждаше (Иисѣсъ) презъ градовѣ те и сѣла та та оучеше, и ѿиваше во Иерусалимъ.

23 И нѣкой мѣ рече: Госпо-

ди, (колко ли) требѣва да са малцина оныа, коѣто се спасаѣватъ; а Исѣсъ имъ рече:

24 Подвизѣвайтесе да влѣзете презъ тѣсни те врата: за шо то мнозина, говоримъ ви, ше да поискатъ да влѣзатъ, и не шатъ да можатъ.

25 По шомъ стѣне домакино та затѣори кѣща та и начнете да стоите вѣнъ, и да чѣкате на врата та, и да говорите: господи, господи, ѿвори ни: а тоѣ ше ѿговори да ви рече: не знамъ вы ѿ гдѣ сте.

26 Тогѣва ше начнете да говорите: гдѣоухме предъ тѣбе и пѣхме, и по крѣстопѣтища та наши оучилъ си.

27 Я тоѣ ше да рече: говоримъ ви, не знамъ вы ѿ гдѣ сте: ѿстѣпѣте ѿ мене сички те работници на неправѣ та.

28 Тамъ ше да бѣде плачь и скѣрѣчанѣ со зѣкѣ те: когѣто видите Авраѣма и Исаѣака и Іаковѣа, и сички те прорѣцы въ царство то Божіе, а васъ да се изгонѣватѣ вѣнъ.

29 И ше да дойдатъ ѿ востокъ и ѿ западъ, и ѿ сѣверъ и ѿ югъ: и ше да насѣдатъ въ царство то Божіе.

30 И ето, послѣдни са оныа, коѣто ше да бѣдатъ пѣрви, и пѣрви, коѣто ше да бѣдатъ послѣдни.